

DOGTALK

De rust terug

“Sta je stevig?” vraagt Sandra Mur-Bekaert als haar partner Sandra Bekaert de deur van hun huis opent. “Ze zijn niet groot, maar het geeft een dreun als ze tegen je opspringen.” “Ik ben wel wat gewend”, zeg ik stoer. Twee seconden later ben ik blij dat ik bergschoenen aanheb. Dat is nodig, als een bende blije Beagles laat merken dat ze het leuk vinden dat je er bent.

TEKST EN FOTO'S: JANINE VERSCHURE

Sandra Mur-Bekaert

Sandra Mur

Twee leden van de vijf koppige roedel zijn pups. “Norie blijft bij ons en Fia gaat naar België”, vertelt Sandra Bekaert, die we voor het gemak verder Sandra B noemen. Sandra Mur-Bekaert moet dan even gebukt gaan onder de naam Sandra MB. “Vanwege haar rabiësvaccinatie moet Fia nog hier blijven. Het zal best wennen zijn als de laatste pup vertrekt. We hadden elf pups uit twee nesten. Hoewel het best lastig is om afscheid te nemen, is het ook wel fijn als de rust weer terugkeert. Voor zover dat mogelijk is met vier Beagles in huis...”

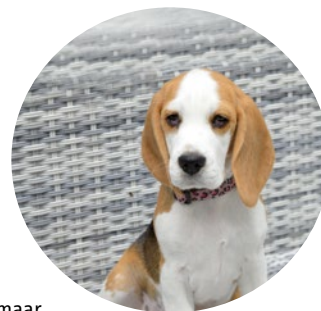
Tandvlees

“En met een hondenschool na corona”, vult Sandra MB aan. Ze lacht als ze het zegt, maar we horen dat het best zwaar was de afgelopen tijd. “In ons bedrijf doen we hondentraining en gedragsbegeleiding, en momenteel hebben we het hartstikke druk. Natuurlijk is dat fijn; qua omzet is het geweldig, maar we lopen wel een beetje op ons tandvlees. Niet alleen vanwege het feit dat we het druk hebben, maar vooral vanwege de stress die de coronatijd met zich meebracht. Ik vond het persoonlijk erg lastig omgaan met het feit dat iemand anders voor jou bepaalde welke regels je moest hanteren, bijvoorbeeld qua grootte van je trainingsgroepen, en dat je te horen kreeg dat je je bedrijf moest dichtgooien. Op een gegeven moment wist je als ondernemer niet meer waar je aan toe was, wat er zou gaan gebeuren, hoe lang het allemaal zou duren: die onzekerheid, dat vond ik moeilijk.” “Ik had van die spanning rondom het bedrijf wat minder last,” zegt Sandra B, “maar we zijn in de tussentijd verhuisd, kregen twee nestjes pups én hebben eind 2019 een reorganisatie gehad waarbij we personeel moesten uitkopen. Dat hele proces is ons erg tegengevallen, dat heeft veel energie gekost. Toen daar zo’n beetje een streep onder stond, kwam corona.”

Bijtanken

Sandra MB vertelt dat ze tijdens de lockdown wel konden blijven lesgeven, maar een-op-een. “Dat is op zich best prettig omdat je je echt kunt richten op die ene eigenaar met zijn hond. Je bereikt dan veel, maar we merkten wel dat die een-op-eentrainingen veel energie kostten. Toen de samenleving weer open mocht, was de vraag dusdanig groot dat we nu al een tijd wel erg veel uren draaien. In eerste instantie werkten we op zaterdag van negen tot één, maar dat redden we niet, dus nu zijn we toch de hele zaterdag aan het werk. Plus elke dag doordeweeks en vier avonden. Fijn voor de omzet, maar we merken dat de rek er wel even uit is. Als je merkt dat je de namen van je cursisten niet meer kunt onthouden, moet je je afvragen of het

niet verstandig is om even gas terug te nemen. Dat is lastig hoor, want je weet dat als je nu de zomer doorwerkt, je daar financieel de vruchten van plukt. Maar wat heb je daaraan als je vervolgens met een burn-out zit... Daarom hebben wij besloten om in de zomervakantie drie weken vrij te nemen. Geen lessen, geen workshops, maar even bijtanken.”

Anders en interessant

Sandra B is degene die dertig jaar geleden DogTalk oprichtte. “Toen was het nog een hondenuitlaatservice”, vertelt ze. “Volgens mij was ik de eerste in Nederland. Een hondenuitlaatservice begin je omdat je van honden houdt. En omdat ik me wilde ontwikkelen haalde ik mijn instructeursdiploma. Vervolgens ben ik het onderwijs in gegaan, vier jaar lang was ik docent aan een middelbare school. In 2010 begon ik me af te vragen of ik de rest van mijn leven wilde blijven werken met leerlingen die niet altijd even gemotiveerd waren en besloot ik toch weer terug te gaan ‘naar de hondjes’. Ik ging verder met de hondenuitlaatservice, en daarnaast begon ik een hondenschool.” “En toen kwam ik bij haar trainen,” lacht Sandra MB, “en ik werd verliefd op de hondentrainer.” Sandra MB, die haar hele volwassen leven al honden had en verschillende hondenscholen had bezocht, vertelt dat ze de werkwijze van Sandra B direct erg ‘anders en interessant’ vond. “Hoe zij met mensen én met honden omgaat, daarmee onderscheidt ze zich echt van de rest. Ik kom uit het bedrijfsleven en vond dit concept heel bijzonder. Ik wilde dat heel graag uitbouwen. Toen we ander-

“Wij gaan uit van wat de klant wil, wat zijn doel is met de training en vervolgens gaan we kijken hoe we dat voor elkaar kunnen krijgen. De klant mag het doel bepalen, de weg naar dat doel bepalen wij.”

half jaar een relatie hadden, zegde ik mijn baan op en ben ik als een malle gaan studeren om kynologisch instructeur en kynologisch gedragstherapeut te worden. Ik was sportinstructeur en manager, dus het voor een groep staan lag mij wel. Maar de werkwijze van Sandra voegt daar iets aan toe. Die zorgt ervoor dat mensen die ooit bij DogTalk op les zaten, tien jaar later met een andere hond steevast weer terugkomen.” Bij DogTalk werken naast Sandra

“Aan elke hond zit een eigenaar vast, en dáár moet je mee aan het werk.”

en Sandra nog drie instructeurs. Sandra B: “Ilonka draait hier al tien jaar mee, zij hoort helemaal bij ‘de meute’. Sinds kort hebben we twee dames erbij, geloof het of niet: Jeanette en Manette. Die gaan nu met hun groepjes aan het trainen.”

“Wat wil je bereiken met je hond?”

Als we Sandra B vragen wat die werkwijze van haar zo ‘anders’ maakt, vertelt ze. “Als mensen hier komen voor een gehoorzaamheids cursus, stel ik ze eigenlijk altijd dezelfde vraag: Als jij over zes weken klaar bent met deze groep, wat wil je dan bereikt hebben met je hond? Wat is je droom? Sommige mensen willen dat hun hond niet trekt aan de lijn, of dat hij komt als ze hem roepen zodat-ie los kan, of ze zeggen dat ze niet willen dat hun hond tegen ze opspringt. Wat willen onze klanten bereiken met de cursus, daar komt alles op neer. Als mensen komen trainen omdat ze een probleem hebben met hun hond, gaan wij het niet zo brengen dat de fout standaard bij de eigenaar ligt. Er is namelijk geen fout, maar een samenspel van factoren waardoor bepaald gedrag is ontstaan. Wij gaan uit van wat de klant

wil, wat zijn doel is met de training en vervolgens gaan we kijken hoe we dat voor elkaar kunnen krijgen. Maar let wel: de klant mag het doel bepalen, de weg naar dat doel bepalen wij. De meeste mensen die hier komen trainen met hun hond, kennen onze methode wel. Die weten dat er hier geen slipkettingen gebruikt worden, dat wij positief trainen. En als ze dat niet weten, dan zijn ze er zo achter dat een positieve trainingsmethode veel leuker is dan achterhaalde methodes, waarbij je niet werkt op basis van beloning maar van straf.”

Maatwerk

Sandra MB: “Ons uitgangspunt is: het moet fijn zijn om samen met je hond te leven. Hoe je dat invult, is bij elk gezin anders. Bij ons in huis liggen de honden op de bank, maar er zijn mensen die aangeven dat ze dat niet willen. Helemaal prima, het is jouw hond, jouw huis, jouw regel. Het wil niet zeggen dat iemand minder van zijn hondje houdt als dat dier niet op de bank mag. Er zijn mensen die het niet erg vinden als hun hond aan de riem trekt, maar wel willen dat-ie rustig gaat liggen als ze dat vragen. En als ze dan niet een Chihuahua hebben, maar een Sint-Bernard, komen ze er vanzelf wel achter dat het toch wel handig is als-ie leert om rustig mee te lopen aan de lijn. Bij veel hondenscholen gaat het om de oefening: als je hondje precies recht gaat zitten en strak aan je broeknaad loopt, krijg je een acht. Bij ons maakt het niet uit als-ie scheef zit, of dat je hondje links of rechts loopt. Het gaat erom waar bijvoorbeeld iemand met een gezin met drie kinderen behoefte aan heeft. Maatwerk. Ik vind het nog steeds prachtig om te zien hoe Sandra omgaat met een gezin dat met een pup bij haar op cursus komt. Ik zit dan gelijk op de grond, bij die pup. Sandra richt zich op dat gezin. De methode die zij heeft ontwikkeld, is natuurlijk gebaseerd op kynologische kennis, maar vooral zit er een berg mensenkennis achter. Je kunt geen instructeur worden alleen omdat je honden zo leuk vindt. Aan elke hond zit een eigenaar vast, en dáár moet je mee aan het werk.” ←

DOGTALK OVER DIBEVO

Sandra Mur-Bekaert: “Wij geloven in professionaliseren, en aan de professionalisering van de branche draagt Dibevo daadwerkelijk bij. Ik vind dat er bij onze brancheorganisatie goed werk geleverd wordt. Je krijgt er informatie, webinars die je echt andere inzichten bieden, de wetenschap dat er een instantie achter je staat waar ze weten hoe het werkt in jouw branche. Natuurlijk betaal je voor je lidmaatschap, maar je hebt er ook wat aan. Wij benaderen Dibevo regelmatig met vragen, tijdens de coronaperiode nog vaker dan anders. Wanneer je de mensen van Dibevo een vraag stelt, krijg je een zinnig antwoord, en als ze het niet weten, verwijzen ze door. Sandra Bekaert vult aan: “Maar ook het feit dat ze, bijvoorbeeld tijdens de coronaperiode, tijdens een telefoongesprek dat heel ergens anders over gaat, gewoon vragen: ‘Hoe gaat het eigenlijk met je?’ Dat is goud waard.”